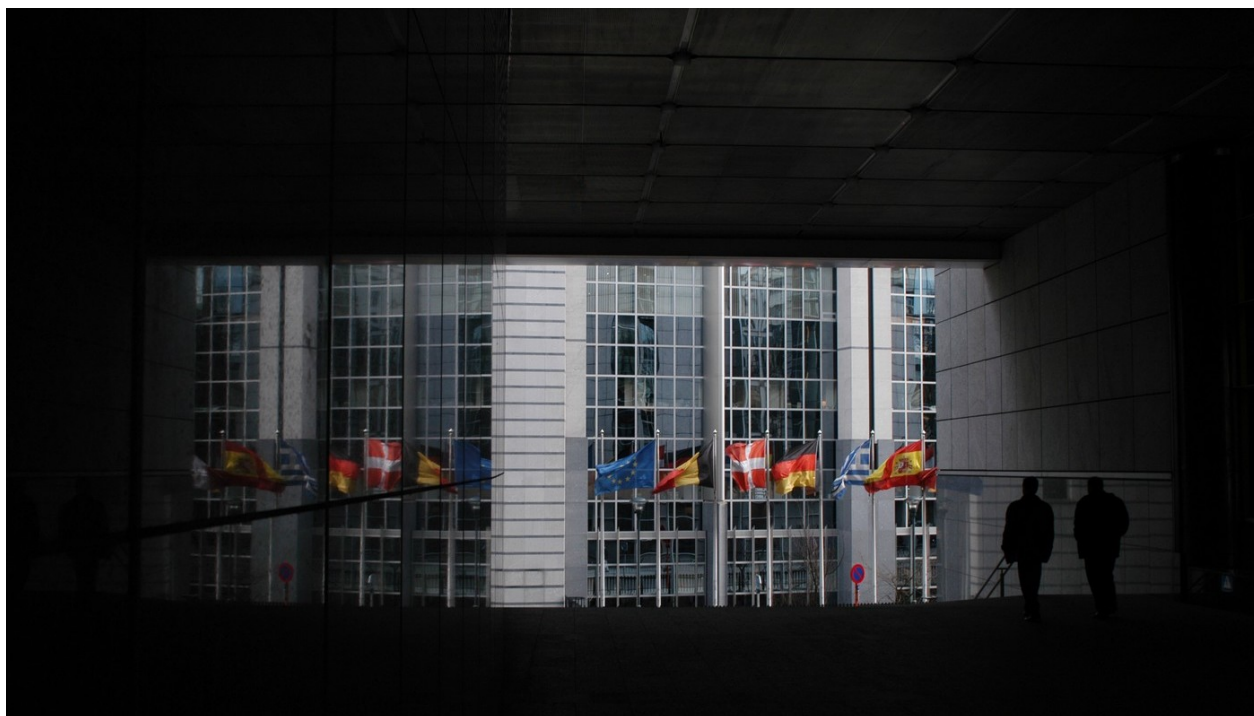

Kverulant zažaloval Evropský parlament za zatajování informací o příjmech europoslanců

kverulant.org/cases/jak-pilne-chodi-poslanci-evropskeho-parlamentu-do-prace-a-kolik-za-to-berou

15. října 2024

V minulém volebním období, které skončilo v červnu 2024 zastupovalo ČR v Evropském parlamentu (EP) 21 politiků, s platem přes 250 tisíc korun hrubého. K tomu měli nárok na cestovní náhrady, denní příspěvek, příspěvek na všeobecné výdaje, náhrady za zdravotní péči a na vybavení kanceláře ve výši dalších, odhadem, 200 tisíc korun čistého měsíčně. Přesné částky Kverulant nezná, protože mu je EP opakovaně odmítá prozradit. Proto na něj podal žalobu k Evropskému soudnímu dvoru. Kverulant také analyzoval, jak usilovně za tyto štědré odměny europoslanci doposud pracovali a kolik si ještě stihli přivydělat bokem. Politiky je třeba kontrolovat neustále a to Kverulant dělá už od roku 2009. Kontrolujte je s námi finanční podporou našeho úsilí.

Brusel, foto Profimedia

Evropský parlament měl v 9. volebním období tedy do léta 2024 celkem 705 poslanců, z nichž Česko zastupovalo 21 poslanců. Poslanci byli voleni přímým způsobem a na pětileté funkční období. V roce 2019, byli do EP za Českou republiku zvoleni tito poslanci:

Čeští poslanci europarlamentu 2019 až 2024, grafika: @EP PREHLEDNE

Plat poslanců

Podle jednotného statutu poslanců Evropského parlamentu, který je v platnosti od července 2009, pobírají všichni poslanci EP stejný plat. Je stanoven na 38,5 % základního platu soudce Soudního dvora Evropské unie. Podle informací EP činil od 1. července 2023 hrubý měsíční plat poslanců 10 075,18 eura. To při kurzu 25,10 představuje 253 tisíc korun. EP tvrdí, že po zaplacení unijní daně a příspěvků na sociální zabezpečení je to 7854 eur, a tedy 197 tisíc čistého měsíčně.

Náhrady spojené s parlamentní funkcí

Místopředsedům a kvestorům může být uhrazeno až 900 EUR měsíčně, tedy asi 22 tisíc korun na výdaje vzniklé při výkonu jejich funkcí. Členům meziparlamentních delegací a místopředsedům výborů se však taková náhrada neposkytuje.

Cestovní náhrady

Poslanci EP mají nárok na cestovní výdaje. Po předložení potvrzení o zaplacení je jim proplacena skutečná cena jízdenky nutné k dopravě na jednání, a to do výše ceny letenky business třídy, železniční jízdenky první třídy nebo 23,32 korun za kilometr jízdy automobilem. Jako bonus dostávají poslanci ještě paušální příspěvek podle vzdálenosti a délky trvání cesty určený k pokrytí dalších nákladů spojených s cestou. Kolik tento příspěvek činí, se Kverulantovi nepodařilo zjistit. U činností vykonávaných mimo vlastní zemi mohou být poslancům proplaceny cestovní výdaje, ubytování a související výdaje, a to až do maximální výše přibližně 115 tisíc korun ročně.

Příspěvek na všeobecné výdaje

Tento paušální příspěvek je určen na pronájem kanceláře, telefon, předplatné, reprezentativní činnosti, počítače a telefony, pořádání konferencí a výstav. Příspěvek se snižuje na polovinu, jestliže se poslanec v jednom parlamentním roce (září až srpen) bez řádného odůvodnění nezúčastní poloviny plenárních zasedání. V roce 2023 byla výše měsíčního příspěvku 4 778 eur. V roce 2024 byl zvýšen na 4 950 eur. To bylo za měsíc 124 tisíc korun. Kverulant zjistil, že v roce 2023 a ani roce 2024 tento příspěvek nikomu z českých poslanců krácen nebyl a to i přesto, že někteří z nich například v roce 2023 absentovali na třetině hlasování v plénu EP.

Cestovní náhrady a příspěvek na výdaje činily 178 měsíčně

Kverulant zjistil, že v roce 2023 bylo 21 českým europoslancům vyplaceno na cestovních náhradách a příspěvcích na všeobecné výdaje celkem 1,786 milionu euro, to je téměř 45 milionů korun. Na jednoho poslance ročně tak vychází v průměru téměř 2 miliony a 135 tisíc korun. Rozdíly mezi jednotlivými poslanci jsou však značné. Poslanec či poslankyně, kteří vyčerpali nejvíce, si za rok 2023 přišli na 3,3 milionu korun. Naopak osoba, která čerpala

nejméně, si přišla „jen“ na 911 tisíc. Totožnost poslanců Kverulantovi není známá. Evropský parlament ji Kverulantovi opakovaně odmítl poskytnout, ale o tom podrobněji až dále v tomto textu.

Zneužívání denních příspěvků

Mimo to EP vyplácí paušální denní příspěvek ve výši 338 eur, tedy asi 8300 korun, na úhradu ubytování a s ním spojených nákladů za každý den, kdy je poslanec EP v Bruselu nebo Štrasburku. Při schůzích konaných mimo EU činí příspěvek 169 eur, tedy asi 4200 korun, a ještě je zde refundace nákladů na hotel. K tomu, aby poslanec tyto peníze dostal, stačí jen ráno podepsat prezenční listinu a pak odejít. Že se něco takového děje, dokazuje kauza bývalého komunistického poslance Miroslava Ransdorfa.

Komunista Ransdorf byl v roce 2013 reportérem nizozemské televize Geen Stijl TV nařčen ze zneužívání poslaneckých náhrad. Podle reportéra Toma Staala přišel Ransdorf do budovy Evropského parlamentu jen na dobu několika minut tak, aby podepsal prezenční listinu, díky čemuž by měl nárok na denní poslaneckou náhradu. Tehdy ve výši 300 eur. Europoslanec reportéra odstrčil a odmítl odpovídat na jeho otázky. Sám pak později odmítl, že by zneužíval poslanecké diety: „Ten den jsem cestoval devět hodin, abych stihl odpolední konferenci o perspektivách levice. Poté jsem pracoval v kanceláři. Až večer v půl sedmé jsem se šel zapsat na prezenční listinu a chtěl odejít, ale před budovou se na mě vrhli novináři.“

Že problém se zneužíváním denních příspěvků přetrvává dokazuje i Výroční zpráva Evropského účetního dvora za rok 2020. Na straně 229 se píše, že kontrolóři u Evropského parlamentu zjistili „nenáležitě vyplacení denního příspěvku poslanci na základě chyby v prezenční listině.“ Evropský účetní dvůr ve zprávě dále píše:

„Parlament by měl zavést nutné změny, jimiž zajistí, aby denní příspěvky byly vypláceny pouze těm poslancům, kteří na ně mají skutečně nárok.“

Evropský parlament

9.8. Ve dvou platbách Evropského parlamentu jsme zjistili chyby. Jedna se týkala přeplatku za služby IT, způsobeného nesprávným uplatněním smluvních podmínek. Ve druhém případě se jednalo o nenáležitě vyplacení denního příspěvku poslanci na základě chyby v prezenční listině. Zavedený kontrolní systém nedokázal podle našich zjištění takovým chybám předejít ani je odhalit, nicméně Parlament nyní pracuje na novém systému, aby tento stav zlepšil.

Citace z Výroční zprávy Evropského účetního dvora za rok 2020

Výdaje na zdravotní péči

Poslanci EP mají nárok na náhradu dvou třetin svých léčebných výloh.

Vybavení kanceláře a služební auta v Bruselu i ve Štrasburku

Parlament poskytuje poslancům EP zařízení kanceláře jak v Bruselu, tak ve Štrasburku. Poslanci EP mohou v obou městech používat pro služební účely služební vozy Parlamentu.

Důchod již v 63 letech

Práce evropského poslance je jistě natolik vyčerpávající, že do důchodu nemůže odejít tak pozdě jako běžný smrtelník. A tak členové EP ještě mají nárok na speciální starobní důchod poté, co dovrší věk 63 let. Jeho výše tvoří 3,5 % platu za každý celý rok ve funkci. Poslanec po pěti letech v EP může po svých 63. narozeninách počítat s měsíčním důchodem ve výši 43 tisíc korun. Náklady na tyto důchody jsou hrazeny z rozpočtu Evropské unie. Výplata českého důchodu z rozpočtu ČR tím samozřejmě není naprosto dotčena.

Tajné poslanecké náhrady

Jak už bylo uvedeno, Kverulant stále neví kolik přesně činily poslanecké náhrady vyplacené jednotlivým poslancům. EP mu to opakovaně odmítá prozradit. Od začátku listopadu 2023 do července 2024 už zamítl dvě jeho žádosti a jedno jeho odvolání. A Kverulant není sám, kdo zatím neuspěl.

V roce 2015 skupina novinářů ze zemí EU požadovala po Evropském parlamentu, aby zveřejnil, jak europoslanci utrácejí své peníze na náhrady. Parlament tehdy novinářům nevyhověl, přestože například Parlament ČR tyto údaje v souladu s českým zákonem 106/1999 o svobodném přístupu k informacím běžně zveřejňuje. A tak se žurnalisté obrátili na Soudní dvůr EU v Lucemburku. Ten však v roce 2018 jejich žalobu zamítl. Při zveřejnění dokumentů o náhradách by podle soudu mohla být ohrožena bezpečnost osobních dat.

Podle předmětného rozsudku Soudního dvora Evropské unie ze dne 25. září 2018 Psara a další versus Evropský parlament navíc novináři jako žalobci dostatečně nedoložili, že jsou pro ně požadované dokumenty nezbytné. Podle soudu prý není dostatečným důvodem provádění veřejné kontroly politiků: „V projednávaných věcech žalobci k prokázání nezbytnosti předání dotčených údajů zajisté odkázali na různé cíle sledované v jejich žádostech o přístup k dokumentům, a sice jednak umožnit veřejnosti ověřit přiměřenost nákladů, které poslanci Parlamentu vynaložili v rámci výkonu svého mandátu, a jednak zajistit právo veřejnosti na informace a transparentnost. V tomto ohledu je třeba bez dalšího dovodit, že jelikož je jejich formulace příliš široká a obecná, nemohou tyto cíle samy o sobě prokázat nezbytnost předání dotčených osobních údajů.“ Jak by však takové „prokázání nezbytnosti“ mělo vypadat, již rozsudek neuvádí. Kverulant se obává, že takové prokázání je pravděpodobně záměrně nemožné.

V rámci objektivitu je však třeba uvést, že žádosti evropských novinářů o informace byly dosti maximalistické. Žádali o poskytnutí kopií spisů, zpráv a dalších relevantních dokumentů, které

podrobně popisují, jakým způsobem poslanci utratili své příspěvky na cestovní výdaje, denní příspěvky a příspěvky na všeobecné výdaje. Dále požadovali kopie dokumentů, jež uvádí částky, které byly europoslancům vyplaceny z titulu výdajů na parlamentní asistenci. A konečně novináři také žádali o přehled pohybů na bankovních účtech europoslanců, které byly používány pro výplatu příspěvků na všeobecné výdaje.

Kverulantova první žádost o informace

Není pochyb o tom, že rozhodnutí Soudního dvora EU nastavilo nebezpečný precedens a dále prohloubilo nedůvěru, kterou mnozí k evropským institucím cítí. Veřejnost má mít právo vědět, za co jí zvolení zástupci utrácí její peníze. Veřejnost má mít právo kontrolovat politiky, zda už nejsou rozežraní přespříliš. O tom, že je tato kontrola nutná, svědčí výše popsaná kauza komunisty Ransdorfa i [nález Evropského účetního dvora uveřejněný ve výroční zprávě za rok 2020](#). Proto Kverulant v listopadu 2023 podal k Evropskému parlamentu svoji žádost o informace, kterou se dožaduje přesného vyčíslení vyplacených poslaneckých náhrad všem českým poslancům od počátku jejich mandátu v roce 2019.

Dále Kverulant požádal o přehled účasti poslanců na hlasováních od počátku 9. období EP, tedy od roku 2019. Iniciativa Europarlament přehledně sice zmapovala podíl hlasovacích dní v roce 2022, na kterých byli poslanci nepřítomni, ale není to podíl jednotlivých hlasování, na kterých europoslanci absentovali, a není to přehled za celé volební období, tedy od roku 2019. Navíc iniciativa Europarlament přehledně je placena skupinou Greens/EFA, která zahrnuje zelené, pirátské, nezávislé poslance EP, poslance EP zastupující národy a menšiny bez státní příslušnosti, a tak je třeba jejich zjištění raději ověřit.

Obstrukce Evropského parlamentu

Několik dnů po odeslání žádosti o informace přišla Kverulantovi od Evropského parlamentu zamítavá odpověď. Informace, o které žádal, jsou prý chráněnými osobními údaji, a pokud Kverulant neprokáže „nezbytnost předání údajů pro konkrétní účel ve veřejném zájmu“, nic nedostane. Kverulant s takovým vyřízením žádosti naprosto nesouhlasí a podal proti němu stížnost.

Ve své stížnosti namítá, že ochrana osobních údajů není ani v Evropské unii bezbřehá. Pokud by tomu tak bylo, pak by nemohly být zveřejňovány jakékoliv údaje. Například o tom, jak konkrétní poslanci EP hlasovali v jednotlivých případech. To by byl jistě stav naprosto neslučitelný se základními principy zastupitelské demokracie.

Navíc u politiků je ochrana osobnostních práv nižší než u osob, které veřejně známé nejsou. Důvodů tohoto principu je několik. Například se tím podporuje veřejná diskuse o veřejných věcech a svobodné utváření názorů. Osoba vstoupivší na veřejnou scénu musí počítat s tím, že jakožto osoba známá bude pod drobnohledem veřejnosti.

Požadavek EP, aby Kverulant prokázal, že hájí veřejný zájem, se jeví jako obstrukce, která ho má odradit od zjišťování, za co jsou ve velkém utráceny peníze daňových poplatníků. Kverulant hned v úvodu své žádosti o informace uvedl, že „je obecně prospěšnou společností, jež se v rámci své činnosti zaměřuje především na prosazování veřejného zájmu v oblasti hospodaření s veřejnými statky a na dohled nad dodržováním zákonných, demokratických a hospodárných principů při správě státu a územních samospráv“. Evropský parlament si tak mohl a měl ověřit, zda Kverulant.org je vskutku zapsán v příslušném rejstříku obecně prospěšných společností. Pokud by tak úředníci EP učinili, zjistili by, že se tak stalo již před 14 lety, a to 23. července 2009. Prohlídkou internetových stránek Kverulanta by pak zjistili, že od svého

založení v létě 2009 do současnosti pracoval na více než 100 kauzách ve veřejném zájmu. Těch dokončených je více než 65 a na více než 35 se stále pracuje.

Závěrem své stížnosti Kverulant znovu apeloval na EP, aby požadované informace poskytl, protože veřejnost má právo vědět, jak jeho volení zástupci pracují a za co utrácejí její peníze. Veřejnost má právo kontrolovat politiky.

Zamítnutí Kverulantovy žádosti o informace a odvolání

Nejprve bylo Kverulantovi doručeno vyrozumění o prodloužení lhůty, kterou parlament na posouzení jeho žádosti potřebuje, a den před Štědrým dnem 2023 pak zamítnutí jeho žádosti. Obsah zamítnutí lze shrnout takto: „To, co chcete, jsou osobní údaje týkající se europoslanců a ty vám nedáme, protože jste neprokázali, že je potřebujete, a to, že se zabýváte kontrolou politiků už od roku 2009, nás nezajímá.“

Ilustrační koláž vytvořená Kverulantem za pomoci AI Bing Images Create

Kverulant se s tímto arogantním porušováním práva veřejnosti na informace odmítl smířit a 5. ledna proti zamítnutí žádosti o informace podal odvolání. Den před uplynutím předepsané lhůty na

rozhodnutí o odvolání, tedy 25. ledna 2024, sdělil EP Kverulantovi, že na vyřízení bude potřebovat další tři týdny, protože měl moc práce a zimní prázdniny: „Vzhledem k velké pracovní zátěži v období po zimních dnech uzavření Parlamentu a vzhledem k tomu, že naše konzultace trvají déle, než se očekávalo, musí Parlament výjimečně prodloužit lhůtu stanovenou v čl. 7 odst. 1 nařízení (ES) č. 1049/2001 o dalších 15 pracovních dnech v souladu s čl. 7 odst. 3 uvedeného nařízení, aby mohl odpovědět na Vaši žádost.“

Definitivní zamítnutí Kverulantova prvního odvolání

Ve čtvrtek 22. února 2024 bylo Kverulantovi doručeno definitivní zamítnutí jeho odvolání proti neposkytnutí informací o platech a náhradách europoslanců. Místopředseda Evropského parlamentu Roberts Zile se znovu vymlouvá na ochranu osobních údajů a dodává, že veřejná kontrola prostřednictvím watchdogové organizace, jako je Kverulant, není nutná, protože „mzdy a příspěvky vyplácené poslancům kontroluje interní a externí auditor Parlamentu“.

V takové situaci Parlament není schopen prokázat, že by poskytnutí osobních údajů poslanců EU bylo tím nejvhodnějším prostředkem ke splnění cíle, který uvádíte, ani to, že by předání těchto údajů bylo vzhledem k uvedenému cíli přiměřené. Zejména pak v situaci, jako je tato, kdy **mzdy a příspěvky vyplácené poslancům kontroluje interní a externí auditor Parlamentu** i různé orgány pověřené vyšetřováním případných nesrovnalostí ve využívání veřejných prostředků.

Citace z rozhodnutí místopředsedy EP Roberta Zileho z 19.2.2024

Zamítnutí druhé žádosti

Kverulant papalášské ignorování principů veřejné kontroly politiků nechtěl nechat jen tak a nejprve chystal žalobu k Evropskému soudnímu dvoru. Při jejím sestavování zjistil, že žaloba podaná na základě původní žádosti o informace by měla jen malé šance na úspěch. Proto podal 8. dubna 2024 žádost novou, lépe zdůvodněnou a rozšířenou o požadavek poskytnout kopie zprávy interního a externího auditu za období od roku 2014, které se

zabývaly vyšetřováním případných nesrovnalostí ve využívání veřejných prostředků v oblasti mezd a příspěvků běžně vyplácených českým europoslancům.

I v tomto případě mu EP nejprve sdělil, že mu nestihne odpovědět ve lhůtě 15 pracovních dnů, a proto musí „výjimečně“ prodloužit lhůtu o dalších 15 pracovních dnů. Ani tuto lhůtu EP nestihl. Teprve 26. června 2024 Evropský parlament Kverulantovi sdělil, že mu požadované informace nedá ani tentokrát. Opět s odkazem na ochranu osobních údajů. EP Kverulantovi neposkytl ani zprávy interního a externího auditu. Parlament prý „neidentifikoval žádné externí zprávy, přičemž vnitřní kontroly Parlamentu nevedou k vypracování zpráv“.

Definitivní zamítnutí Kverulantova druhého odvolání

Kverulant se s dalším neposkytnutím informací odmítl smířit a proti zamítnutí podal odvolání.

Ve čtvrtek 15. srpna 2024 bylo Kverulantovi doručeno definitivní zamítnutí jeho druhého odvolání proti neposkytnutí informací o platech a náhradách europoslanců. Místopředseda Evropského parlamentu Roberts Zile se znovu vymluvil na ochranu osobních údajů a dodal, že poskytnutí těchto údajů není nezbytné pro realizaci veřejné kontroly.

Internetové stránky Parlamentu musí veřejnosti ke kontrole stačit

Roberts Zile Kverulantovi vyčítá, že ve své žádosti nepopsal dostatečně konkrétně v čem by měla spočívat realizace veřejné kontroly, ale vzápětí dodává, že ani to by nestačilo: „Navíc i kdyby účel, jenž uvádíte, dostatečně konkrétní byl, nevyžadoval by předání dotčených osobních údajů, neboť obecný veřejný zájem na informacích o činnosti poslanců a jejich finančních nárocích lze lépe uspokojit na internetových stránkách Parlamentu.“

Kverulant podal na EP žalobu k Evropskému soudnímu dvoru

Kverulant se s takovým papalášským ignorováním principů veřejné kontroly politiků odmítl smířit a 15. října 2024 podal k Evropskému soudnímu dvoru žalobu. Kverulant v žalobě především namítá, že Evropský parlament neprovedl správně test přiměřenosti při posuzování žádosti. Dále rozporuje tvrzení EP, že žalobce dostatečně vysvětlil veřejný zájem a nezbytnost poskytnutí požadovaných údajů. Kverulant také namítá, že agregovaná data neposkytují dostatečnou transparentnost a neumožňují efektivní kontrolu využívání veřejných prostředků.

Kverulant dále uvádí, že v zamítnutí poskytnutí detailních informací o platech a náhradách europoslanců absentuje řádné odůvodnění možného porušení soukromí a osobních údajů. Parlament neposkytl konkrétní vysvětlení, jak by zveřejnění požadovaných informací porušilo práva dotčených osob. Chybí i posouzení konkrétního a skutečného rizika ohrožení soukromí jednotlivců.

Jako zcela zásadní vada se Kverulantovi jeví skutečnost, že EP neprovedl test proporcionality mezi veřejným zájmem na transparentnosti a ochranou osobních údajů.

Žalobce Kverulant argumentuje, že poskytnutí požadovaných informací je nezbytné pro účinnou veřejnou kontrolu činnosti poslanců a využívání veřejných prostředků. Tvrdí, že Evropský parlament nedostatečně zvážil veřejný zájem na transparentnosti proti ochraně osobních údajů poslanců. Žalobce požaduje zrušení napadeného rozhodnutí Evropského parlamentu a vrácení žádosti k novému projednání.

Náklady na soud s Evropským parlamentem

S výhradou ustanovení článku 143 jednacího řádu je řízení před Soudním dvorem bezplatné; Soudnímu dvoru se za podání návrhu na zahájení řízení nebo za předložení kteréhokoli podání neplatí žádný poplatek. Náklady řízení podle článku 137 a následujících

jednacího řádu zahrnují výlučně ty náklady, za něž „lze přiznat“ náhradu, tj. částky případně určené svědkům a znalcům a nutné výdaje vynaložené účastníky řízení v souvislosti s řízením před Soudním dvorem, což se týká odměny jejich zástupce a jeho výdajů na cestu a pobyt v Lucemburku v případě, že se koná jednání. O výši těchto nákladů řízení a o tom, který z účastníků řízení je má platit, rozhoduje Soudní dvůr v rozsudku nebo usnesení, kterým se končí řízení, zatímco v řízení o předběžné otázce připadá rozhodování o nákladech řízení předkládajícímu soudu.

Jinými slovy, pokud Kverulant svůj spor s Evropským parlamentem před Evropským soudním dvorem prohraje, jako se to již v roce 2018 stalo skupině novinářů ze zemí EU, která požadovala po Evropském parlamentu, aby zveřejnil, jak europoslanci utrácejí své peníze na náhrady, může se snadno stát, že Kverulant za náklady na právní zastoupení protistrany zaplatí desítky tisíc euro.

Dodejme ještě, že ani příprava žaloby na EP nebyla zadarmo a stála Kverulanta desítky tisíc korun.

Transparentnost jako klíčová evropská hodnota?

Evropská unie opakovaně tvrdí, že transparentnost je jednou ze základních hodnot Evropské unie. Smlouva o fungování Evropské unie, dokonce v článku 15. stanoví, že orgány EU jsou povinny jednat veřejně a zajistit, aby jednotlivci a jakékoliv fyzické nebo právnické osoby s bydlištěm či sídlem v některé ze zemí EU měli přístup k dokumentům. Kverulantův zápas o eurobyrokraty o zveřejnění přehledů o platech a náhradách europoslanců je důkazem, že tato zásada není reflektována. To je velká škoda, protože skutečná, nejenom deklarovaná transparentnost hraje zásadní roli v budování důvěry občanů v evropské instituce.

Připomeňme ještě, že Kverulant odeslal svoji první žádost o informace o platech a náhradách europoslanců již počátkem listopadu 2023. Původním cílem bylo získané informace porovnat

s docházkou a činností europoslanců a tato analýza uveřejnit před novými euro volbami počátkem června 2024. Vinou tajnoslužebných bruselských byrokratů však Kverulant informace o prebendách jejich šéfů zveřejnit nemohl. Nicméně to, jak byli europoslanci pilní Kverulant vyhodnotit dokázal a před volbami také zveřejnil.

Jak pilně čeští poslanci pracovali

Kverulant provedl analýzu činnosti poslanců zvolených v roce 2019 za Českou republiku. U jednotlivých poslanců spočítal počty příspěvků při rozpravách v plénu od jejich zvolení do května 2024. Dále spočítal počty případů, kdy byl europoslanec některým z parlamentních výborů jmenován zpravodajem či zpravodajem stínovým. Dále vyčíslil počty případů, kdy byl poslanec návrhatelem či stínovým návrhatelem nějakého stanoviska, kdy směrem k Evropským institucím vznesl otázky k ústnímu či písemnému zodpovězení. Kverulant také spočítal, kolikrát konkrétní poslanci navrhli přijetí nějakého usnesení.

Následně Kverulant výpočtem přiřadil každému poslanci za jednotlivé aktivity body, které zohlednily intenzitu aktivity v jednotlivých kategoriích. Tak například celkový počet všech příspěvků českých poslanců v plenárních rozpravách byl 2563. Například poslanec Zdechovský (KDÚ-ČSL) v této rozpravě vystoupil 111krát a dostal za tuto aktivitu 3 body z 58 možných bodů. Nejaktivnější diskutující Dita Charamzová (ANO) dostala 12 bodů za 508 vystoupení a nejméně aktivní účastník rozprav dostal za 9 vystoupení pouze 0,2 bodu. Maximální počet bodů ve výši 58 v každé kategorii byl stanoven proto, aby nejaktivnější poslanec dostal celkem právě 100 bodů.

Nejaktivnějším poslancem byl v 9. volebním období Evropského parlamentu Tomáš Zdechovský. Ten dosáhl 100 bodů. S velkým odstupem za ním skončila Kateřina Konečná (KSČM) s 46 body, následovala Michaela Šojdrová (KDU-ČSL), 35 bodů, a dále Dita Charanzová (ANO), 33 bodů.

Dita Charamzová také obsadila šesté místo v žebříčku nevlivnějších europoslanců webu EUmatrix. S odstupem ji dle tohoto žebříčku následovala Martina Dlabajová na 59. místě, Marcel Kolaja na 68. místě a Luděk Niedermayer na místě 76.

Nejvíce tisků z pozice zpravodaje předložil Tomáš Zdechovský, a to 39, druhý byl, se 14 zprávami, Mikuláš Peksa. To bylo dáno především jejich členstvím ve Výboru pro rozpočtovou kontrolu (CONT). Jinak se běžně počet zpráv předkládaných z pozice zpravodaje pohyboval od jedné do pěti. Celkový průměr byl čtyři zprávy na poslance.

Nejméně v Evropském parlamentu pracovali poslanci Jan Zahradil (ODS), Ondřej Knotek (ANO), Evžen Tošenovský (ODS) a Hynek Blaško (SPD). Jejich bodové hodnocení se pohybovalo od 7,3 u Zahradila po 8,0 u Blaška. Průměrný počet bodů na jednoho poslance byl přitom 25.

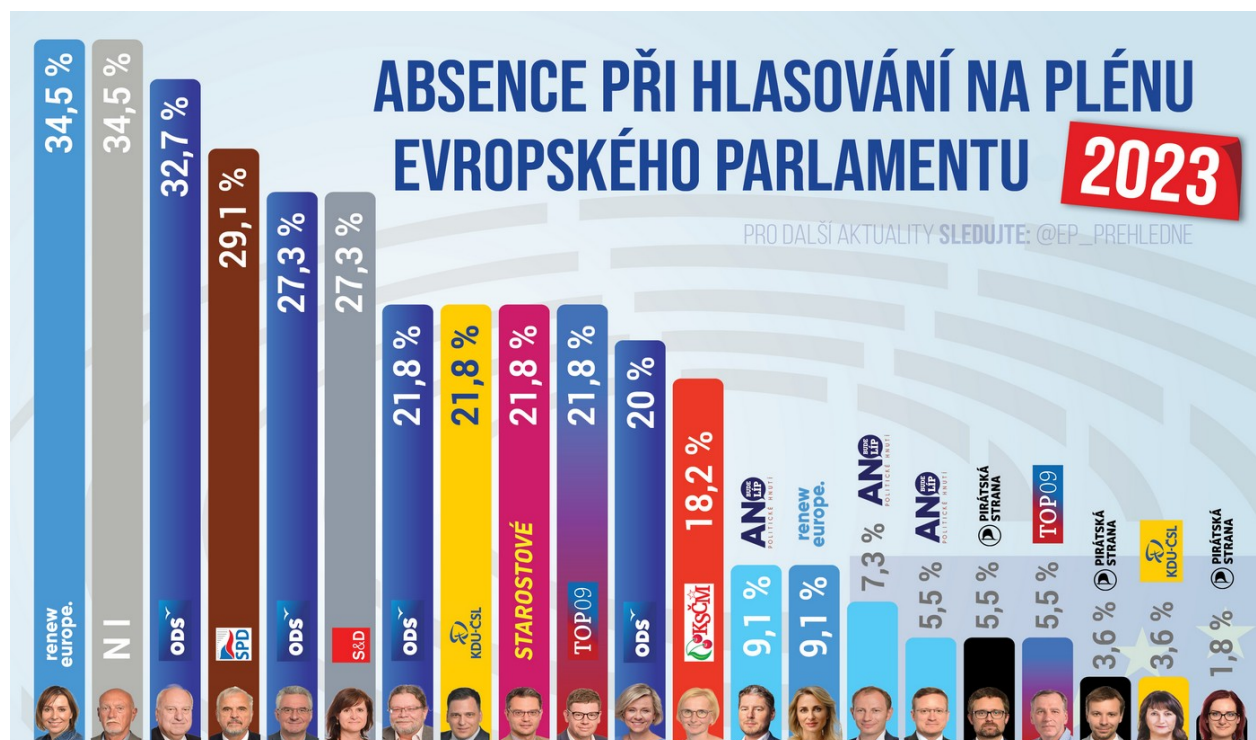
Poslanec, strana za kterou byl zvolen	Foto	Příspěvky při rozpravách v plénu	Zpravodaj zprávy	Stínový zpravodaj zprávy	Navrhovatel stanoviska	Stínový navrhovatel stanoviska	Kolektivní návrhy usnesení	Otázky k ústnímu zodpovězení	Otázky k písemnému zodpovězení	Individuální návrhy usnesení	Skóre aktivity
Tomáš Zdechovský KDU-ČSL		111	39	51	22	36	257	4	190	1	100
Kateřina Konečná KSCM		105	2	42	0	73	17	16	82	0	46
Michaela Šojdrová KDU-ČSL		365	3	3	1	5	288	3	46	1	35
Dita Charanzová ANO		508	2	9	4	18	272	1	27	0	33
Alexandr Vondra ODS		111	1	27	2	37	224	8	21	0	32
Mikuláš Peksa Piráti		57	14	58	2	11	5	1	50	0	30
Markéta Gregorová Piráti		81	6	14	5	18	61	9	44	0	30
Ivan David SPD		41	0	11	2	13	5	0	5	3	30
Ondřej Kovařík ANO		53	6	19	4	15	50	1	22	1	27
Jiří Pospíšil TOP 09		239	3	7	1	3	121	3	20	1	25
Stanislav Polčák STAN		411	1	0	1	10	166	4	32	0	24
Veronika Vrećionová ODS		53	2	4	1	16	226	3	12	0	17
Radka Maxová ANO		34	1	1	1	5	23	5	80	0	15
Marcel Kolaja Piráti		209	0	6	2	23	8	1	17	0	15
Luděk Niedermayer TOP 09		53	5	7	2	1	164	0	21	0	14
Martin Hlaváček ANO		36	2	11	4	8	1	1	4	0	11
Martina Dlabajová ANO		17	2	21	1	3	10	1	16	0	10
Hynek Blaško SPD		9	0	0	0	0	0	0	7	1	8
Evžen Tošenovský ODS		9	0	17	0	11	36	0	16	0	8
Ondřej Knotek ANO		25	0	5	0	2	3	5	15	0	7
Jan Zahradil ODS		36	1	6	0	7	82	1	3	0	7
průměr		122	4	15	3	15	96	3	35	0,4	25

Činnost europoslanců 2019 až 2024. Kverulant.org

Kdo není přítomen, nezastupuje své voliče

Jedním z hlavních principů zastupitelské demokracie je hledání řešení v parlamentní rozpravě. Je zřejmé, že kdo není na této rozpravě přítomen, nezastupuje v ní své voliče a nevykonává svůj mandát v zájmu občanů ČR. Iniciativa Europarlament přehledně, která prezentuje svoje zjištění na síti X, přinesla v lednu 2024 tabulku, ve které sumarizuje absence českých europoslanců v hlasovacích dnech na plénu v roce 2023.

V roce 2023 měli europoslanci celkem jen 55 hlasovacích dní na plenárním, miniplenárním nebo mimořádném zasedání Evropského parlamentu. Statistika procentuálně zobrazuje počet dní, kdy se europoslanci k hlasování na plénu nedostavili.

Podíl hlasovacích dní na plénu, na kterých byli poslanci nepřítomni, v roce 2023, zdroj: @EP PREHLEDNE

Nejvíce hlasovacích dní v roce 2023, celkem 19, zmeškala Martina Dlabajová, zvolená za ANO a pak s ANO rozhádaná, a nezařazený poslanec Hynek Blaško, zvolený za SPD a pak s SPD také rozhádaný. Prý byli nemocní. Jen o jeden jednacích den vyšší účast měl Evžen Tošenovský z ODS. Přeborníkem v docházce nebyl ani Ivan David zvolený za SPD. Ten se dostavil na hlasování jen v 39 případech z 55.

Ani v roce 2022 se europoslanci nepředřeli, hlasovacích dnů bylo jen 52. Uvážíme-li, že rok 2022 měl celkem 252 pracovních dnů, pak i ti nejpilnější poslanci museli do práce jen přibližně každý pátý den. Přesto se našli poslanci, kteří nedokázali ani to. V roce 2022 byl největším absentérem na jednáních Jiří Pospíšil z TOP 09. Ten absentoval na 36,5 % hlasování. Stanislav Polčák, zvolený za

STAN, nebyl na 28,8 % hlasování. Již výše zmíněný Ivan David z SPD moc nechodil do práce ani v roce 2022, absentoval v 26,9 % případů.

K podobným závěrům došla i analýza Kverulantových kolegů ze serveru Hlídací pes zveřejněná počátkem roku 2024. Ta sledovala aktivitu českých europoslanců od roku 2019 do února 2024, a to počet zpráv a stanovisek předkládaných z pozice zpravodaje, dále četnost vystoupení na plenárních schůzích, ale také transparentnost. O té vypovídá vedle zveřejňování lobbistických schůzek také publikace vysvětlení jednotlivých hlasování.

Vedlejší příjmy poslanců EP

Plat a náhrady nejsou u některých poslanců jedinými příjmy. Počínaje rokem 2023 mají poslanci povinnost vykazovat příjmy dosažené „souběžně s výkonem funkce poslance“, které za rok přesáhly 5 tisíc euro (125 tisíc korun) hrubého.

Nikoho patrně nepřekvapí, že nejvíce si „přivydělali“ ti europoslanci, kteří v EP absentovali nejvíce. Poslanec Jiří Pospíšil (TOP09) přiznal, že v roce 2023 vydělal jako náměstek primátora hlavního města Prahy 1,2 milionu korun. Jen o něco méně přiznal Stanislav Polčák (STAN). V roce 2023 si advokátní a poradenskou činností vydělal celkem 1,1 milionu korun.

Europoslanci Jiří Pospíšil (TOP 09) a Stanislav Polčák (STAN). Foto: ČTK / Krumphanzl Michall

Námořní lupič Mikoláš Peksa přiznal, že si jako majitel firmy Cybermindnet, s.r.o., vydělal 227 tisíc korun. Komunistka Kateřina Konečná přiznala příjem z pronájmu vlastní nemovitosti ve výši 228 tisíc a 51 tisíc činily v roce 2023 její odměny z titulu zastupitelky města Nový Jičín.

Poněkud tajnosnubně působí přiznání vedlejších příjmů u Tomáše Zdechovského (KDU-ČSL). Ten je členem aktivní zálohy ozbrojených sil ČR. K srpnu roku 2023 má hodnost nadporučíka a má z toho příjem. Kolik, to však je prý tajné: „Základní měsíční mzda € 1.824,57. Odměna zaplaceno za dny servis. Konečný plat důvěrné.“

Kumulace funkcí aneb Kašleme na voliče

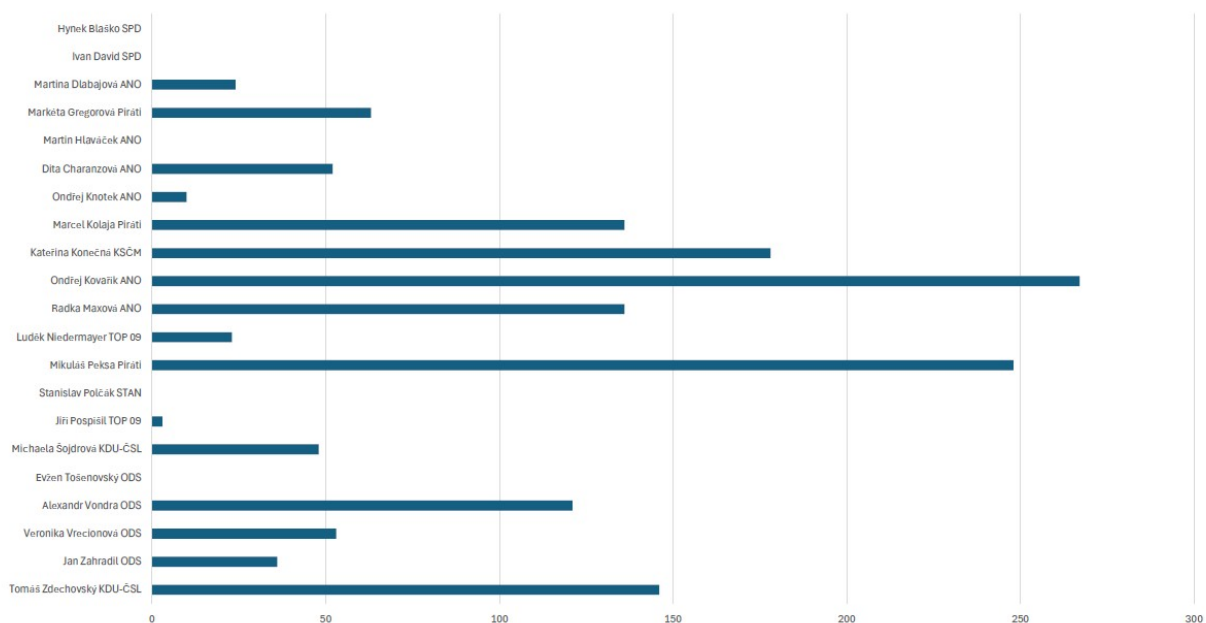
I na EP je dobře vidět jedna z chronických nemocí, jimiž trpí česká politika. Tato choroba se jmenuje kumulace funkcí. Hlavní symptom této nemoci je zřejmý, je jím nekvalitní, ledabylá a nekoncepční správa veřejných věcí. Politici ani teoreticky nemohou mít čas být jenom získat všechny informace, které by měli znát, když rozhodují o našich záležitostech. Vždyť například funkce náměstka primátora

hlavního města je velice mentálně i fyzicky náročná, jako práce víc než na plný úvazek. A ne dosti na tom, politici tímto přístupem vyjadřují i pohrdání voliči. Vždyť jako by říkali: „Ano, vy jste si nás sice zvolili, ale ve skutečnosti na práci pro vás kašleme nebo ji za nás bude dělat někdo jiný, někdo v pozadí a my se budeme moci soustředit na to nejdůležitější. Tím je obsluha nás samých.“

Schůzky s lobbisty

Podle informací EP působilo v evropských institucích v roce 2021 celkem 12,5 tisíce organizací provádějících lobbying. Tyto organizace zaměstnávají přibližně 50 000 lidí. Jsou mezi nimi nevládní organizace, obchodní sdružení, firmy, odborové svazy a think tanky. Dominují environmentální témata, výzkum a inovace či klimatická akce. Přitom schůzky s lobbisty nemají v EP povinnost vykazovat všichni poslanci. Tato povinnost se od ledna 2019 týká pouze předsedů výborů, zpravodajů a stínových zpravodajů.

Nejvíce schůzek vykázal Ondřej Kovařík (ANO), 267, Mikuláš Peksa (Piráti), 248, Kateřina Konečná (KSČM), 178, a Tomáš Zdechovský (KDU-ČSL), 146. Poslanci Evžen Tošenovský (ODS), Stanislav Polčák (STAN), Martin Hlaváček (ANO), Ivan David (SPD) a Hynek Blaško (SPD) nevykázali žádnou schůzku s lobbisty. To však ani v nejmenším neznamena, že k nim nedošlo.

Nahlášené schůzky europoslanců od roku 2019 do v května 2024. Zdroj dat: EP. Graf: Kverulant.org

Kverulantův blacklist

S jistou nadsázkou lze tvrdit, že v politice by měli být ti nejlepší z nás. Bohužel se zdá, že na politice není nic, co by do ní ty nejlepší z nás přitahovalo. Kverulantův blacklist s 30 politiky je toho důkazem. Cílem tohoto seznamu je upozornit na politiky, kteří si pro konkrétní důvody nezaslouží důvěru veřejnosti. Seznam jistě není úplný, protože je sestaven jen z těch politiků, kteří se objevili v Kverulantových kauzách. Na seznamu tak najdete dvojku na kandidátce koalice SPOLU Veroniku Vreclonovou (ODS) za to, že v roce 2012 zabránila přijetí skutečně účinného zákona zakazujícího billboardy. Naopak na Kverulantově blacklistu nenajdete leadera kandidátky SPOLU Alexandera Vondru (ODS), protože jeho nejznámější kauzou ProMoPro se Kverulant nezabýval.

Nelegální billboard na Pražském okruhu D0 16 km směr D1, 7. srpen 2023,
foto: Kverulant.org

Několik zkratek na E

Evropský parlament (EP) je jedním z orgánů Evropské unie (EU). Podle názvu by se mohlo zdát, že jeho úkolem je přijímat evropské zákony, ale není tomu tak. Evropská unie je „řízena“ evropskými nařízeními, která vydává Evropská komise (EK). EK je tvořena 27 komisaři, jedním z každé členské země, a zaměstnává až 32 tisíc zaměstnanců. Ale ani EK není tím určujícím orgánem, který „vládne“. Tím je Rada Evropské unie, někdy též Rada ministrů či jen Rada.

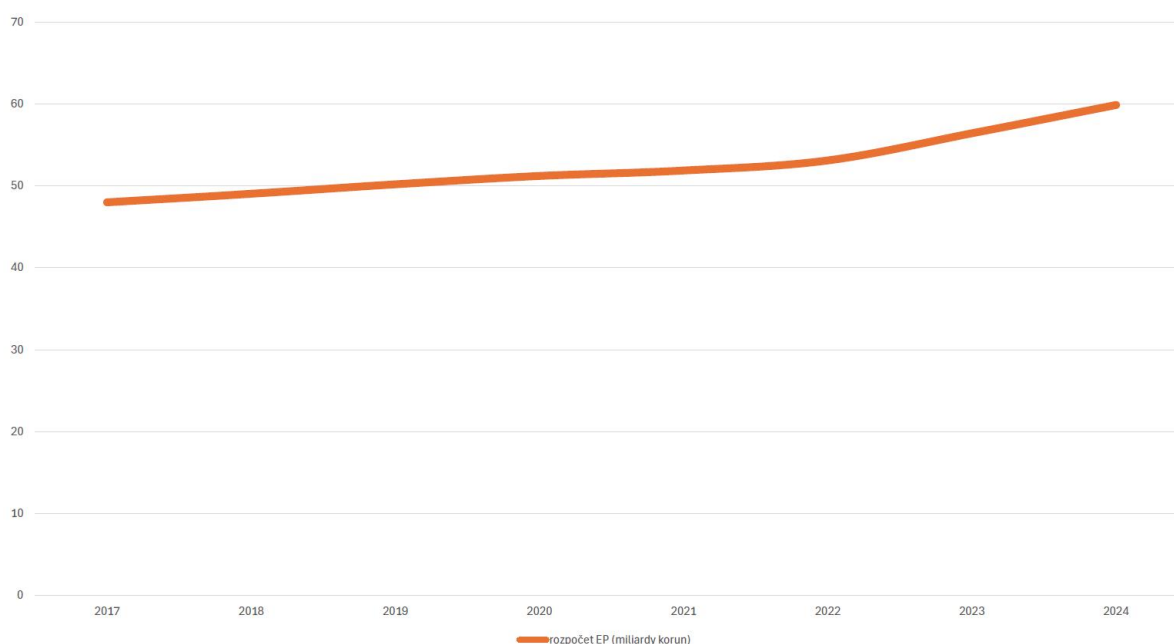
Rada EU je vlastně schůzí premiérů či ministrů všech členských států. Dříve, do listopadu 1993, proto byla výstižně zvána „Radou ministrů“. Zjednodušeně řečeno, každý návrh, například vytvoření nového evropského nařízení, musí být odsouhlasen minimálně 260 hlasy z 352 (tj. 73,9 %), přičemž hlasy jsou státům přiděleny takto:

- Německo, Francie, Itálie: 29
- Španělsko, Polsko: 27
- Rumunsko: 14
- Nizozemsko: 13

- Belgie, Česko, Řecko, Maďarsko, Portugalsko: 12
- Rakousko, Švédsko, Bulharsko: 10
- Dánsko, Chorvatsko, Irsko, Litva, Slovensko, Finsko: 7
- Kypr, Estonsko, Lotyšsko, Lucembursko, Slovinsko: 4
- Malta: 3

Rozpočet EP

Rozpočet EP činí v roce 2024 celkem 2,4 miliardy eur, to je více než 60 miliard českých korun. To je oproti roku 2023 nárůst o 6 %. Stejný nárůst vykázal rozpočet EP mezi lety 2022 a 2023. V roce 2024 šly skoro dvě třetiny (66 %) z 60 miliard korun na mzdové náklady, tedy na platy poslanců, poslanecké náhrady, platy asistentů, tlumočnicků, sekretářek, tajemníků, podtajemníků, ...

Vývoj rozpočtu Evropského parlamentu 2017 až 2024, zdroj dat EP, graf Kverulant.org

K nákladům na EP je třeba také připočítat státní příspěvek vyplácený Českou republikou na úhradu volebních nákladů pro volby do Evropského parlamentu. V roce 2019 tak politické strany

dostaly celkem téměř 66 milionů korun. Příspěvek dostávají všechny strany, které získaly alespoň 1 % z celkového počtu platných hlasů.

Jeden europoslanec stojí ročně 85 milionů korun

Vydělíme-li roční rozpočet EP počtem poslanců (705) vyjde nám, že jeden poslanec stojí daňové poplatníky ročně téměř 85 milionů korun ročně. Jedním z důvodů je skutečnost, že Evropský parlament se periodicky stěhuje z belgického Bruselu do francouzského Štrasburku a zpět.

Dle platné evropské legislativy se ve Štrasburku musí ročně konat alespoň dvanáct plenárních zasedání. Toto stěhování je logisticky velmi náročné, přesouvá se 15 000 zaměstnanců, dokumenty, technika a podobně. Je také rekordně nákladné. Odhady se pohybují na úrovni 200 až 220 milionů eur, tedy kolem 5 miliard korun. Proti tomuto stěhování parlamentu vzniklo několik kampaní a iniciativ, nicméně proti ukončení stávající praxe se staví Francie a Lucembursko.

Prosba o podporu

Kverulant usvědčuje věrolomné politiky a rozežrané úředníky už od roku 2009. Usvědčujte je s námi finanční podporou našeho úsilí. Kverulanta v této kauze čeká dlouhá a nákladná soudní bitva s Evropským parlamentem.

Za Kverulantův tým Vojtěch Razima